

הנידון	לשון הפס'	מתי גואל ?	אם חוזר לבעליו ?	האם יש גאולת חצאין ?	גאולת אחרים
עבד עברי "או השיגה ידו ונגאל"	מכסף מקנתו ישיב גאולתו	נגאל תמיד	חוזר ביובל	הו"א – ספק האם ילפינן גאולתו ממוכר שדה אחוזה לומר שאינו נגאל לחצאין, או דילמא ילפינן הג"ש הזו רק לקולא	<u>בנמכר לעכו"ם</u> מפורש בקרא דאיתיה נמכר לישראל לרבי לרבנן אינו נגאל ספק
מוכר בתי חצרים	"על שדה הארץ יחשב"	נגאל תמיד	חוזר ביובל	אינו נגאל לחצאין, דיליף ממוכר שדה אחוזה דכתיב "על שדה הארץ יחשב"	נגאל דיליף ממוכר שדה אחוזה דכתיב על שדה הארץ יחשב
מוכר שדה אחוזה	"ובא גואלו הקרוב אליו וגאל את ממכר אחיו. ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו ומצא כדי גאולתו"	נגאל משנה ג' ואילך	חוזר ביובל	אינו נגאל לחצאין דכתיב "כדי גאולתו"	לר' יהושע-רשות כי לא יהיה לו גואל = שאינו רוצה לר"א-חובה ובכל גאולה תתנו לקובעו חובה והפס' כי לא יהיה לו גואל = שאינו יכול
מקדיש שדה אחוזה	"אם גאול יגאל"	נגאל תמיד	אם לא גאל הוא או בנו, נחלט לכהנים ביובל	איילולא כן, הו"א דאינו נגאל לחצאין, מק"ו מע"ע	
בתי ערי חומה	"ימים תהיה גאולתו"	נגאל רק בשנה ראשונה	אם לא גאל, נחלט לקונה.	הו"א – ספק האם ילפינן גאולתו ממוכר שדה אחוזה, לומר שאינו נגאל לחצאין, או דילמא לא ילפינן ג"ש לענין זה.	<u>מסקנה</u> לשיטת רבנן אינו נגאל לחצאין ג"ש ממוכר שדה אחוזה [והאמת היא שאף איילולא הג"ש היה אפשר ללמוד זאת מק"ו מע"ע, כמו שלמדנו מקדיש שדה אחוזה. אך כיון שבין כה וכה הגז"ש נצרכת (ללמדנו דין הכסוף והשביח-לקולא, מע"ע למוכר שדה אחוזה), שפיר יש ללמוד גם ענין זה].